

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

В. „Народенъ Пазителъ“ излиза всѣки Лѣтъкъ.

Цѣна на вѣстника е:

За вѣ България:	За вѣ странство:
За година 8 лева	За година 10 лева
» шестъ мѣсеца 4 »	» шестъ мѣсеца 5 »

Единъ брой 15 стотинки.

Отговоренъ редакторъ: Иванъ С. Тишевъ, юристъ отъ Жедевския университетъ, бивши членъ при Плѣв. Окр. Сждъ, Адвокатъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Управителний свѣтъ на Плѣвненското Акционерно Спестовно Дружество «Успѣхъ» на основание чл. 42, 54 и 65 отъ устава на сжщото дружество поканва Г. г. акционеритѣ на Дружеството да присѣствуватъ на общо събрание на 15 Октомврий н. г. въ помѣщеніето на Горнѣ-Плѣвненското основно училище за разрѣшаване на слѣднитѣ въпроси:

1) Изслушване акта на управителния свѣтъ съставенъ по случай направената отъ него ревизия за констатиранитѣ нерѣдовности, извършени отъ Директоръ-кассиера;

2) Обсѣждане въпроса по отстраненіето на досегашний Директоръ-кассиера и вземаніе рѣшеніе за уволненіето му и назначаваніето на негово мѣсто другъ.

Забѣлѣжка. Особенна покана до г-да акционеритѣ е испратена на 28 Септем. Ония, които не получатъ отдѣлна покану на настоящето ще считатъ за такава.

г. Плѣвень, 28/IX 1900 г.

Управителенъ свѣтъ:

Хр. Данаиловъ
Ив. М. Калпазановъ
Христо Трифоновъ

Настоящата покана не се обнародва въ прѣдидущия брой № 2, понеже вѣстника ни бѣ свързанъ, затова я обнародваме въ днешния брой (Бѣл. Редак.)

„Рѣководство за Сждебни Пристави“

второ допълнено и поправено издание, прѣпорѣчано отъ Министерството на Правосѣдието. Стѣкмено спорѣдъ програмата на Министерството отъ Н. Д. Ковачевъ. Доставка се отъ съставителя срѣщу 3.50 ст.

Улица «Кракра» № 40—София.
Испититѣ за Сждебни пристави ще започнатъ отъ м-цъ Октомврий н. г.

1—4

АВШИИ Продаватъ се 25 Акций отъ Акционерната Банка „Напрѣдѣкъ“ въ гр. Плѣвень, които къмъ 1-ий Юлий т. г. възлизаха на 70 лега едната. Желаящитѣ да купятъ всичкитѣ

или по нѣколко отдѣлно, да се отнесжтъ за споразумѣние до Коста Мотафчиевъ книжаръ въ гр. Плѣвень.

1—3

ИЗВѢСТИЕ.

Христо Пенковъ извѣстява на интересующитѣ се, че боядисва разни платове и прѣжди съ гаранция. Цѣна 1.60 лева оката. Бояджийницата му се намѣрва срѣщу памятника.

2—2

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстявамъ на почитаемата публика че отъ 1 Октом. т. г. отворямъ гостилница въ която ще приготвлявамъ разни и вкусни ястия прислуга чиста и бѣра. Цѣни умѣрени. Гостилницата ми се намира на главната улица срѣщу х. „Европа“ въ дюкена на г. П. Н. Пѣвзъ. Надѣвамъ се за многобройни клиенти.

Съ Почитание

Иозефина Хуберъ

2—3

Финансовото положение на България въ свѣрска съ министерската криза.

Ще ли може днешното министерство да прѣудолѣе финансовитѣ мжчнотии и да подобри държавнитѣ финансии, ето въпроса, който ще разгледаме въ тая си статия.

Какво е финансово положение на държавата, всѣки знае. Спорѣдъ самитѣ официози, то е повече отъ отчаено. Поради това и правителството въведе десѣтъка, за да ограби земледѣлци въ полза на държавнитѣ финансии, които либералнитѣ министри само въ година и осемъ мѣсеца успѣхъ да влошжтъ до такава степенъ, че за изважданието на страната отъ тоя батакъ, ще сж потребни години.

Положението на държавнитѣ финансии днесъ вдѣхва сериозни опасения, които и самитѣ управници сѣзнаватъ. Тѣ се чувствуватъ безсилни да направятъ нѣщо за тѣхното подобрѣние по двѣ причини. Първо, тѣ не расчитатъ на народното довѣрие. Най-доброто доказателство за това е, че петъ окръга още сж въ военно положение. Второ, че компрометиращъ държавнитѣ финансии сж сключванието на три заема въ една година, отъ които държавното сѣкровище не видѣ хаиръ.

Конверсионния заемъ, за когото се викахъ прѣдставителитѣ на извънредна сессия, послужи като срѣдство да се обвѣрже България въ сума задѣлжения, безъ да влѣзе отъ него нито стотинка въ България. При всичко, че тоя заемъ се прокламира отъ висотата на трона, като най-правилно разрѣшеніе на финансовитѣ мжчнотии, обаче, той послужи за усилванието на финансовата криза въ страната и сѣздаде на правителството повече мжчнотии. Послѣдното се виде принудено да прибѣгне до заемъ отъ чиновническитѣ заплати. Съ това не се подобрихъ държавнитѣ финансии, нѣ се затрудни пѣкъ поминѣка на служащитѣ.

Правителството на Н. Ц. Височество, безъ да чака да види ползитѣ отъ тоя втори заемъ, побърза та взе пълномощіе отъ камарата да сключи съ сѣкровищни бонове новъ заемъ въ размѣръ 40 милиона лева, срѣщу залогъ-приходитѣ отъ бандеролното право на тютюнитѣ. Пласираніето на тия сѣкровищни бонове не се състоя, и финансовитѣ мжчнотии станахъ по осѣзателни.

Ползитѣ за държавата отъ тия заеми бѣхъ, че слѣдъ сключванието на всѣки заемъ, нуждата отъ срѣдства ставаше все по налѣжаща. Като доказателство на това служи факта, гдѣто на чиновницитѣ по 2-3 мѣсеца заплатитѣ не се исплащаж и за погашаваніе на държавнитѣ дългове правителството си служи съ паритѣ на Б. Н. Банка. Пушанието въ обрѣцаніе около 15 милиона лева сребърни банкноти и узаконяванието да се испла-

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ Администрацията на вѣстника.

За частни обявления се плаща по 10 ст. на дума въ първа страница, а по 3 ст. на 3 страница.

Приставскитѣ обявления се печататъ по споразумѣние; приематъ се въ печатницата на г-на Т. Хр. Бърдаровъ, комуто се плаща и стойността имъ.

ща съ сребро и ажио златнитѣ и махж още тая лоша страна, че подбихъ довѣрието на Банката подигнѣхъ ажиото съ 10% повече.

Когато изброенитѣ героически мѣрки се оказахъ безплодни правителството на букетний дипломатъ Т. Иванчовъ замѣни поземелний налогъ съ отживѣлий врѣмето съ данѣкъ десѣтъкъ. Това повдигнѣ негудование въ цѣлата страна и протеститѣ отъ страна на земледѣлческото население завалѣхъ като градъ. Крутитѣ мѣрки, които властта употреби, за да задуши народното негудование, породихъ смущенията въ Варна, Тръстеникъ, Красенъ, Дуранъ-Кулакъ. Правителството си послужи съ войската и обяви военно положение въ петъ окръга, устрои военни полови сѣдилища и суспендира закона за печата. Безаконіята се нанизажъ въ цѣла вѣрволица.

И днесъ положението е отчаяно. Държавата има нужда отъ срѣдства. Да се направи новъ заемъ, нѣма кждѣ, защото държавний кредитъ въ странство е подбитъ. Факта, че държавнитѣ облигации отъ 113½ спаднѣхъ на 82½ е най-доброто доказателство. Минжлогодишний дефицитъ отъ 15 милиона лева остава висѣщъ, а и тазигодишния дефицитъ ще надмине цифрата 20 милиона лева. Очаквания излишѣкъ отъ 20 милиона лева отъ прихода на десѣтъка, става фиктивенъ, защото получената сума не ще може да покрие прѣдвидений въ бжджета приходъ.

Окаяното полсжение на държавнитѣ финансии повлекохъ подирѣ си и Б. Народна Банка. Правителството на Т. Иванчовъ е истеглило до сега отъ капиталитѣ на Банката цѣли 17,096,437 лева и други 5,000,000 лева отъ земледѣлческитѣ каси.

Слѣдствията отъ това сж по лоши. Банката не може да улѣснява търговцитѣ, нейнитѣ клонове се затрудняватъ да исплащатъ рѣдовно даже и пощенскитѣ записи, отъ

това кризата още по силно се чувствувала. За застоя въ търговията не говоримъ.

Заклучението, което вадимъ отъ всичко това, е:

Нуждата на държавата отъ парични срѣдства е неумолима. Държавнитѣ ковчежничества сж праздни, постъпленията слаби. По всичкитѣ параграфи на бюджета ще има дефицити, а расходътъ си остава сжщия. Отъ десѣтъка нѣма да се вземе нито стотинка повече отъ 18 мил. лева, може да има даже и недоимѣкъ. Цѣлий недоимѣкъ само за тая година ще бжде около 20 мил. лева. Тоя недоимѣкъ, заедно съ дефицита отъ минжлата година, който е 15 мил. лева, добива крупний размѣръ 35 м. л. равенъ на половината отъ годишния бюджетъ на княжеското. При него като се прибави и дългътъ на правителството къмъ Б. Н. Банка, който е 17,096,437 и който до края на годината сигурно ще се увеличи и дългътъ къмъ управлението на земледѣлческитѣ каси отъ 5 мил. л., ние ще има суммата отъ 58 милиона лева, които държавата ще има да дължи.

Отгдѣ ще се почерпатъ сумми за погашението на тоя дългъ? Отъ никждѣ, защото вратитѣ на банкитѣ сж затворени за България.

Ще могатъ ли днитѣ на днешнитѣ управници да се продължатъ при това отчаено финансово положение? Не!

Ясно е, като бѣлъ денъ, че днешнитѣ управници, въпрѣки силната подкрѣпа отгорѣ ще отстъпятъ прѣдъ непрѣодолимитѣ мжчнотии. Тѣ ще бждѣтъ принудени да се откажатъ отъ ролята си да спасаватъ и за въ бждѣще България отъ българетѣ и отстъпятъ мѣстата си на други съ по-малко притенции на отечество-спасители, нъ съ повече патриотизмъ, познания и способности, за да очистятъ боклуцитѣ на либералитѣ и даджѣтъ едно по-правилно направление на държавнитѣ работи.

За постиганиято на това, необходимо условие е установяването на една искренна и русофилска политика, съобразна съ желанието на българския народъ, за да добиетъ поддръжката на Русия. Слѣдователно, налага се повикването на властѣта едно министерство което да се ползува съ довѣрие и уважение отъ Русия.

Нека не се забравя, че повѣряване управлението на нови ли-

ца, като Тодора, не ще да дръжи резултати, освѣнъ полоши отъ днешнитѣ.

Учителския кадрилъ.

Мѣстний фондовъ вѣстникъ въ една вводна статия се стрѣми да увѣри свѣта, че учителитѣ били сж либералната партия. Ние нѣмаме за цѣлъ да разсѣйваме тѣхнитѣ иллюзии. За насъ сж важни не думитѣ, а дѣлата.

Всички въ България сж свидетели на хайката, която още минжлата година повдигнж нинистерството на Н. просвѣщение срѣщу учителитѣ. Прѣмѣстванията и уволненията бѣхж толкова много, че самото министерство нѣма смѣло-стѣта да ги оповѣсти, било чрѣзъ Държавенъ Вѣстникъ, било чрѣзъ Училищенъ Прѣгледъ.

И днесъ пакъ констатираме сжщия печаленъ фактъ. Партизанско-то заслѣпление на министра на просвѣщението отиде до крайностъ. Размѣстванието и уволнението на учителитѣ е не бивало по рода си, то е просто чудовищно. Повече отъ 3500 души учители сж уволнени, прѣмѣстени и понижени. И това се прави, безъ да се взема въ съображение, че съ тия бѣсни, съ нищо не оправдани гонения, се растроява учебното дѣло. Тая годишния кадрилъ-монстръ на учителитѣ ще остане за винаги едно пятно за либералната партия.

Тая година има случаи, гдѣто известни учители сж били прѣмѣствани по на нѣколко мѣста. Нѣкои отъ тѣхъ, слѣдъ прѣмѣстванияето имъ на двѣ-три мѣста, сж били уволнени. Защо? Такава е била волята на управляющия министерството. Д-ръ Вачевъ, титулярний министръ на нар. просвѣщение, направи размѣстванието и уволнението на учителитѣ и заминаж за изложението въ Парижъ. Замѣстника му Радославовъ върши друго. Сждбата на учителитѣ е една играчка въ ржцѣтъ на заслѣпений министръ, който дѣйствува въ случая чисто инстинктивно.

И слѣдъ тия факти, официозитѣ иматъ право да твърдятъ, че учителитѣ се числѣли въ рѣдоветѣ на либералната. Зеръ, кой другъ министръ си е игралъ така безнаказано съ сждбата на учителитѣ? На такива дѣяния освѣнъ либералитѣ, други не сж способни. И за признателностъ учителитѣ трѣбв да се

числятъ за членове на либералната.

Ето кое се нарича либералско безсрамие! Да жумишъ прѣдъ фактитѣ и да бржтвишъ голословия. Нѣма кого вече да лъжатъ либералитѣ, освѣнъ сами себе си.

Новия търгъ за десѣтъка.

Пакъ разочарования, пакъ неосъществени бленове. Надѣждитѣ на правителството още единъ пжтъ се разбихж въ грубитѣ факти. Очакванитѣ 40-50 милиона лева отъ цѣлото производство на десѣтъка не сж повече отъ 15 милиона лева. На втория търгъ на 28 Септември добититѣ цѣни за цѣлото производство на дребнитѣ зърнени храни сж по низки отъ цѣнитѣ на първия търгъ съ около 200,000 лева. Героическитѣ мѣрки на днешнитѣ княжески съвѣтници се оказахж толкова калпави и несъстоятелни, колкото сж не състоятелни и самитѣ управници. Фактитѣ сж на лице. Съ нищо тѣ неоправдаватъ грубитѣ мѣрки на правителството за узаконяването на фаталния десѣтъкъ. Издигнатитѣ гробове въ Тръстеникъ, Варна, Дуранъ-Кулакъ, Шабла, Георге ще останжтъ, като паметници, които на вѣчни врѣмена ще напомнятъ епохата, когато либералитѣ сж управлявали България съ щикветѣ на войницитѣ, съ военное положение и военное положение сждилища. Българскитѣ граждани не сж възмущение ще си припомнятъ режима, когато се давахж заповѣди на войницитѣ да стрѣлятъ своитѣ бащи, братя и сестри, защото тѣ се усилявали да потестиратъ срѣщу една мѣрка, осждена отъ всички цивилизовани държави, даже и отъ гнилата Турция. Поне кръвта на стотината избити земледѣлци не се заплаща.

При тия резултати нѣма ли право народа и княза да поискатъ отъ бездарнитѣ си управници да отговарятъ за всички безакония, произволи, насилия, военное положение, врѣменни нарѣдби и убийства?

Да, иматъ право! И, рано или късно, днешнитѣ бездарности, които компрометирахж вътрѣшното управление на страната и подбихж държавний ни кредитъ въ странство ще се исправятъ на скамейката на подсждимитѣ да отговарятъ за своитѣ дѣяния, защото, нека се помни, народитѣ не умиратъ.

Плановетѣ на радославиститѣ.

Безочливостъта на либералитѣ е безподобна. Тя е отличителната черта на тѣхнитѣ дѣйствия и дѣла. Навикнали на черното да казватъ бѣло, тѣ и днесъ, когато иматъ властѣта, си оставатъ неоправими. Особенно релефно тая безочливостъ прогледва въ отношението имъ къмъ Държавния глава.

Едно тягостно чувство облагава човѣка, кога четете статиитѣ на официоза, прѣдзначени за защита на княза отъ нападкитѣ, ужъ, на опозицията. Платенитѣ редактори на официоза, като че не държатъ смѣтка за подлистницитѣ и нападкитѣ срѣщу сжщия, когато корифеитѣ на тая папачъ, която се именува либерална партия, бѣхж въ опозиция. Днесъ тѣ се прѣдставляватъ за ангели, които нѣматъ понятие отъ печатнитѣ басни за Камбероолу Ферадаа, за Камилара, Глухата Ханъмка и пр. въ днешния официозъ «Н. Права» и опашкитѣ му — «Борецъ», «Сила», «Новъ Отзивъ», «Народенъ Приятель» и други. Тѣ се хвърлятъ съ яростъ срѣщу опозиционнитѣ органи и не намиратъ достатъчно кални думи, за да ги обругаятъ, за гдѣто тѣ обръщали вниманието на държавния глава върху известни дѣйствия на правителството и лошитѣ послѣдствия отъ тѣхъ. Ако човѣкъ сжди по думитѣ имъ сега, би дошелъ до заключение, че отъ либералитѣ нѣма по прѣдданни на княза. Поразрови ли минжлото имъ, поислѣдва ли, какво се таи въ думитѣ имъ, ще разбере, че въ филипикитѣ имъ, прѣдзначени за защита на княза, се крие хитрина и притворство. Тѣхното поведение по отношение на княза е добръ известно, както на послѣдния, така и на българския народъ. Какви планове кроятъ за въ бждѣще спрямо трона и това не е скрито. Това личи най добръ отъ долния статия, напечатана въ «Новъ Отзивъ» едва прѣди година врѣме, когато г. Д. Грековъ бѣ поднесълъ на княза оставката на кабинета и не се знаеше още, кой ще бжде натоваренъ съ съставянието на новия кабинетъ. Като се знае, че «Новъ Отзивъ» бѣ вторий официозъ, слѣдва, че заканванията, изказани толкова грубо, сж сподѣляни и отъ самитѣ днешни управници п съвѣтници на княза — министритѣ.

ПОДЛИСТНИКЪ

Покушение върху живота на Наполеонъ III Отъ Князь Орсини.

(Продължение отъ брой 2-й)

Орсини разсжждалъ така: Наполеонъ III е първиятъ врагъ на европейската свобода; безъ него, безъ неговото вмѣшательство въ 1849 година, Италия отколѣ щѣше да бжде свободна. Стига само Наполеонъ да умрѣ и въ Франция сжщата минута ще избухне революция, а слѣдъ това, разбира се, ще бжде провъзгласена республиката. Френската нация не е врагъ на италианския народъ. Европейскитѣ народи нѣматъ никаква вражда едни противъ други. Френцитѣ ще помогнатъ на италианцитѣ да си извоюватъ свободата; но, ако даже и се не случи така, то Италия и безъ помощта на Франция ще може да се справи съ своитѣ врагове.

Като резултатъ отъ всичкитѣ негови планове и мисли се явявала смъртъта на императора Наполеона.

Но да се достигне тѣзи цѣлъ, не е било възможно инакъ, освѣнъ чрѣзъ убийство, и Орсини се рѣшилъ на това. Отъ само себе си се разбира, че той се е осмѣлил да сѣ-

общи това свое намѣрение на твърдѣ малцина.

Нъ въ числото на тѣзи малцина не билъ Маццини, ако и да е билъ тогава той въ Лондонъ. Агитатора прѣслѣдвалъ своята цѣлъ по другъ пжтъ. Орсини отколѣ вече прѣкжсналъ съ него всѣкакви сношения.

Други знаменити италианци, на които Орсини можалъ би да довѣри своя планъ, не живѣяли въ Англия, а неговия планъ можелъ да бжде подготвенъ именно само тамъ, тѣй щото за великото дѣло — освобождението на своето отечество, Графъ Орсини бѣше длъженъ да търси чужди хора за помощници. За да може да сполучи въ прѣдприятието си, той не можеше да се мине безъ чужда помощъ.

Отъ Англия Орсини отпжтувалъ въ Белгия и въ тамошния музей видѣлъ прѣносна бомба съ особено устройство, която въ 1854 година длъжна била да служи за оржие при покушението на живота на императора Наполеона. Той распиталъ подробно за вътрѣшното и устройство, за способа на употреблението и за нейното дѣйствие.

Единъ човѣкъ можалъ свободно да носи съ себе не само една, но двѣ и три такива бомби. Свободно се подхвърляла отъ ржка и се прѣскала веднага, щомъ паднѣла на земята. Когато се прѣскала, то отъ нейната вътрѣш-

ность, съ страшна, разрушающа сила, расхвъргвали са въ разни страни куршуми и други снаряди, състоящи отъ горящи вещества.

Съ такава именно бомба той гудилъ намѣрение да изварди Френския Императоръ и да му я подхвърли, когато излѣзвалъ пѣши, на конь или съ колесницата си; въ всѣки случай той не можелъ да избѣгне нейно унищожаване дѣйствие.

Щомъ видѣлъ Орсини бомбата въ Белгия, прѣминала му тази мисль въ главата, на минутата нарисувалъ това смъртоносно оржие.

Като се възвѣрналъ въ Англия, той въ сжщия часъ съобщилъ за това на единъ отъ своитѣ съотечественници.

Той се наричалъ Пиерри. Подобно на Орсини, миналия неговъ животъ билъ посветенъ на революцията, на рѣдъ съ това, разумѣва се, вървели и другитѣ му занятия. Роденъ билъ въ 1808 год. въ Тосканъ, той изучавалъ правнитѣ науки, но твърдѣ рано се прѣдалъ на развратенъ животъ, който го довелъ до прѣстѣпления, а именно до извършване на кражби. Въ 1830 год. за кражба на часовници билъ осжденъ на една година затворъ. Въ 1841 извършилъ нова кражба въ Флоренция. За да избѣгне наказанието, отклонилъ се въ Франция. Като дошелъ въ Лионъ, прѣдставилъ

Ето що пишеше «Новъ Отзивъ», «Една тѣжка присжда се готви за България. Джелатинътъ чака да ексекутира жертвата, безъ да ѝ е прочетена присждата. Готви се единъ държавенъ ударъ — ударъ на свободата — смъртъ на Конституцията. Искатъ да туржтъ на България ярема, който е наложенъ днесъ на Сърбия. Кабинетътъ отъ два дена е въ оставка. Грековъ е натоваренъ да състави новия кабинетъ. Князътъ искалъ да растури едва що избраната е несъбрана на рѣдовно засѣдание камара. Говоржтъ, че избори за нова камара не щѣли да ставатъ: бюджетътъ щѣлъ да се утвърди отъ некакъвъ си държавенъ съвѣтъ. Колчимъ на нашитѣ князове сж дотрѣбвали нечисти ржцѣ за нѣкое покушение противъ народния суверенитетъ, тѣ сж прибѣгвали до консерваторитѣ. Такъвъ е случая и сега. Въ държавната хазна на скоро ще паднатъ 45 милиона пари. **Прѣстои подѣляването на крупния Хаджиевъ гешефтъ.** Ще распуснатъ камарата, безъ да помислятъ за участва на Людовика XVI. Тѣ забравятъ, че слѣдъ това революцията ще почука на портитѣ на палата. Ако Князътъ е рѣшилъ да распусне камарата и да назначи нови избори. Той трѣбва да знае, че населението отврѣдъ **съ пушки ще дойде на тѣхъ:** ако ли пѣкъ е послужалъ съвѣтитѣ на фаталнитѣ мракобѣсници и е рѣшилъ да се прости съ Конституцията, Той ще трѣбва добръ да обмисли тая мѣрка, защото България не е Сърбия. Въ всѣки случай ний не желаемъ **да гледаме глави, назначени отъ Бога за ржководители, да се търкалятъ по столицитѣ мегдани: и за това още отъ сега призоваваме всичкитѣ либерали, да заповѣдатъ въ столицата....** Може най-послѣ Князътъ да иска да се мири съ стамболовщината, а народътъ не иска. За него тя е мъртва. **И нека се помни добръ, че оня, който иска да въскрасява стамболовщината, ще иде при шефа ѝ Стамболовъ.»**

Като потвърждение на това служи и мнѣнието на самитѣ радослависти за отношенията на княза къмъ тѣхната партия и плановѣтъ, които иматъ за отмъщение. Всичко това най откровенно е изложено въ едно писмо на единъ виденъ радославистъ отъ София до единъ се за политически емигрантинъ, билъ приетъ въ обществото, оженилъ са, но отново заченалъ безпжтенъ животъ и се отнасялъ твърдѣ лошо съ жена си. На 1848 година той се намѣрилъ въ Парижъ; билъ единъ отъ първитѣ, който се показалъ на барикадитѣ. Едноврѣменно избухнало въстание и въ Италия, за това билъ виканъ назадъ въ отечеството си. Въ Ломбардия събралъ тѣлпа (40 человекъ) авантюристи, повелъ ги и отишелъ въ Флоренция, гдѣто прѣдложилъ услугитѣ си на врѣменното правителство, което го приело и му заповѣдало да сформира по многочисленъ отрядъ. Той събралъ единъ баталионъ отъ 900 души, билъ назначенъ за неговъ началникъ въ чинъ майоръ, но скоро започнжлъ съ командата си да прибѣгва до такива насилия и грабежи, щото билъ лишенъ отъ служба и му било запрето да носи воененъ мундиръ, който билъ опороченъ отъ него. Въ 1852 год. той се възвѣрналъ въ Франция и прѣдложилъ своитѣ услуги на Императора Наполеона, надѣвалъ се, че ще бжде приетъ, защото билъ италианецъ. Обаче, билъ испжденъ отъ Франция. На Императора Наполеона, наистина, му бѣха нужни авантюристи, но не такива, какъвто е той. Слѣдъ това Пиерри отишелъ въ Англия, гдѣто въ това врѣме били събрани множество политически-компрометирани итали-

неговъ приятель — съмисленникъ въ провинцията. Това писмо се пази въ редакцията на в. «Сливенъ». Ето едно извлечение отъ него:

«Ний знаемъ, че Княза не ни обича и не може да търпи нашата партия, за която той не веднѣжъ се е произнасялъ твърдѣ оскѣрбително. Ако сега ний сме на власт, то това е противъ неговата воля, отъ нѣмай-къдѣ. При първиятъ сгоденъ сльчай той ще гледа да се отърве отъ насъ, защото ни ненавижда. Къто сме говорили и другъ пжтъ, нашиятъ идеалъ е и трѣбва да бжде — синѣтъ на покойний не забравимъ Князь Александръ Батембергъ, Крумъ-Асѣнъ, когото ний вече достатѣчно сме успѣли да популяризираме въ страната чрѣзъ своитѣ вѣстници и устни проповѣди»...

Става ясно, като бѣлъ денъ, какво замислюватъ радославиститѣ спрямо държавния глава. Като притуримъ при това и постояннитѣ реклами на «Н. Отзивъ» за портретитѣ на Крумъ-Асѣнъ, синѣтъ на покойния князь Александръ Батембергъ, ние ще дойдемъ до заключението, че защитата на сопаджикитѣ е лицемѣрна притворна, че тѣ въ душата си таятъ сжщитѣ замисли, каквито сж имали прѣди дохожданието си на власт, обаче българскитѣ народъ е наситенъ на смущения, та нѣма да се поведе подиръ глупавитѣ виходки на нѣколко зловни личности, сегашнѣто на които е по-кално и скверно и отъ самата калъ. Важното за насъ въ случая е, че радославиститѣ сж неоправими.

Монополътъ на тютюна, спирта, солта, газта и кибрита.

Гениалний министръ Теневъ намѣрилъ вече расковничето да спаси България. Тоя пжтъ мѣржитѣ, чрѣзъ които мисли да постигне това, сж повече отъ героически. Слѣдъ като чрѣзъ десѣтка не се постигнж нищо, сега ограбванието се прѣслѣдва по другъ начинъ, чрѣзъ монополизиранието на три главни за поминѣка артикули — солта, газта, кибрита и два луксозни — тютюнътъ и спирта. Отъ тия монополи министра на финанситѣ прѣдполагалъ да изсмучи отъ кървавий потъ на земледѣлцитѣ и калѣта подъ ноктѣтъ — около 15 милиона лева. Види се, че въведението на тия

монополи ще е нужно, за да има надъ какво да се въвежда чуждий контролъ срѣщу нови съкровищни бонове. Ние не допускаме никакво съмнѣние, относително осжществлението на тия героически — сопаджийски мѣрки, толкосъ повече, че либералната, освѣтъ пакости, нищо друго не е причинила на отечеството ни. Дано имъ мине лисица пжтъ, иначе ще бждемъ принудени да купуваме кутия кибритъ 20 ст., кило газъ 1 левъ, кило солъ 60 стотинки. И пакъ ще се благодаримъ за спасяванието на отечеството. Пуста сойча нахалность.

ВЖТѢШЕНЪ ОТДѢЛЪ

Д-ръ А. П. Дрουμεвъ въ Плѣвенъ

Прѣди десетина дена дойде въ града ни нашиятъ съгражданинъ г. Д-ръ А. П. Дрουμεвъ, който отъ година врѣме живѣе съ семейството си въ София, гдѣто упражнява занятието си. Неговото идвание въ това врѣме, когато, освѣтъ другитѣ болѣсти, върлува и скарлатината, бѣ едно благодѣяние за градѣтъ ни. Прѣзъ врѣмето на прѣстояванието въ градѣтъ ни, той не остана нито часъ свободенъ. Съ своитѣ медицински познания и вѣщина той спомогнж на много болни. Сега гражданигъ ни познахж, колко полезенъ е билъ г. Д-ръ А. П. Дрουμεвъ за градѣтъ ни и уцѣнихж, както трѣбва, неговитѣ познания и вѣщина. По молбата на нѣкои граждани той останж нѣколко дена повече въ градѣтъ ни.

На 4 Октомврий той заминж обратно за София, испратенъ до гарата отъ мнозина свои приятели и познати.

Либералска безочливостъ.

Всички въ България знаятъ, че програмата на либералитѣ се заключава въ единъ-единственъ членъ — въ девиза: *грабѣте да грабимъ, партията да ухранимъ.* Това се потвърждава още единъ, по край хиладитѣ други иримѣри, и съ слѣднѣтѣтъ фактъ. Съвѣтницитѣ на Софийската община по прѣдложение на кмета, извѣстний Хр. Поповъ, приели едно увеличение въ заплатитѣ на кмета и помощницитѣ му. Заплатата на първий е увеличена отъ 7200 лева на 9000 лева, а на послѣднитѣ — отъ 3600 л. на 6000 лева. Като се знае въ какво лошо положение се намиратъ финансиитѣ

на общината, дълговетѣ на която възлизатъ на десѣтка милиона, това увеличение на заплатитѣ на кмета и тримата му помощници е повече отъ скандално. И министра на Вжтрѣшнитѣ работи сигурно ще утвърди това увеличение, защото партията трѣбва да се ухрани. Ама хората щѣли да негодуватъ, какво отъ това. На ли цѣлѣта се постига, това е достатѣчно.

Това се казва либералска безочливостъ.

Какво мнѣние иматъ хората въ Европа за Начовичъ.

Германския вѣстникъ Koelnische Zeitung ето какъ се произнася за оставката на Начовича.

«Оставката на министра на Търговията и Земледѣлието Гр. Начовичъ не може да възбуди никакво съжаление нито въ България, нито въ странство, при всичко че Начовичъ искаше да подкара работата съвѣтъмъ своеобразно. Въ което министерство и да е билъ Начовичъ (въ Стамболовото противъ Руссия, въ Стоиловото противъ Стамболова и въ Иванчовото) винаги е билъ елементъ на размирици и интриги, които е сѣялъ тайно, за да може отпослѣ да жѣне плодове за себе си. Ние не сме още забравили, че Стамболовъ три мѣсеца прѣди да бжде убитъ, бѣше указалъ въ едно свое писмо до тогавашний нашъ кореспондентъ въ София, на Начовича, като на устроителъ на комплотъ противъ живота му. Начовичъ е човѣкъ безъ всѣкакъвъ моралъ: въ политиката е нечестенъ и лукавъ. И при всичко, че той се прѣдставлява винаги за много честенъ, справѣдливъ и откровенъ, въ сжщность той е твърдѣ коваренъ и подѣлъ.»

Радославовъ въ Варна.

Какво съвпадение! Минжлѣта година въ края на м. Септемврий се разрѣши министерската криза въ Варна. По това врѣме Радославовъ бѣ отишалъ въ тоя градъ, за да ходатайствува за ауденция у княза. Всичкитѣ му старания се увѣнчахж съ пълна несполука. Тая година на 29 Септемврий Радославовъ заминж за Варна да моли ауденция у княза, понеже въ София не биде приетъ, за да не бжде изринатъ съ двамата си още другари — Пешевъ и Д-ръ Вачевъ отъ Иванчева, който, спорѣтъ положителни свѣ-

янци, и се засѣлил въ Бирмингамъ, като учителъ на италианския езикъ.

Орсини се обѣрналъ къмъ Пиерри, като човѣкъ, който именно е билъ подходящъ за да приготи и приведе въ изпълнение плана му. Той отишелъ у него отъ Лондонъ въ Бирмингамъ; тѣ скоро се намѣрили и често се събирали за по нататѣшното обсжждане на дѣлото. При всичко това тѣ видѣли, че имъ трѣбва помощникъ и скоро намѣрили едного, който билъ, колкото ревностенъ, толкова и искусенъ.

Той билъ френеъ, на име Симонъ Бернاردъ, извѣстенъ подъ названието «Клубистъ.» Роденъ въ 1807 год. въ Коркасонъ, служилъ, като хирургъ на френската флота, послѣ издавалъ въ Перпинянъ оппозиционенъ политически вѣстникъ; въ 1848 година, щомъ избухнала революцията, отишелъ въ Парижъ, гдѣто въ всичкитѣ политически клубове, се отличавалъ съ своитѣ эксцентрически, постоянно подстрекателни къмъ насилия, виходки. Произнесенитѣ отъ него рѣчи прѣдизвиквали и арестувания. Съ закона отъ 22 Юлия 1849 год. всѣкитѣ клубове въ Франция били затворени, то, «Клубиста» не намиралъ вече въ своето отечество никаква работа, при това го застрашавало да бжде подвѣргнатъ още на нѣколко глоби и за това напусналъ Франция. Испър-

вомъ отишелъ въ Белгия и Германия, а слѣдъ това се засѣлил въ Англия, кито учителъ на френски езикъ.

Перри го познавалъ още отъ Парижъ и съгльждавалъ въ него именно такъвъ човѣкъ, какъвто имъ билъ нуженъ тѣмъ; той го намѣрилъ, запозналъ го съ Орсини и Бернاردъ се присъединилъ къмъ тѣхъ.

Своя четвърти съюзникъ тѣ намѣрили въ Италианица Гомеца; той билъ необразованъ, нищоженъ човѣкъ, който можалъ да бжде крѣхко орждие въ тѣхнитѣ ржцѣ. Гомеъ служилъ въ френския иностраненъ легионъ, въ послѣдствие билъ надзирателъ на единъ френски параходъ, който плувалъ по Срѣдиземното море, гдѣто билъ уловенъ въ злоупотрѣбление на стоки и за това избѣгалъ въ Англия. На Юлия 1857 година той издирилъ своя съотечественникъ Пиерри въ Бирмингамъ и му поискалъ пособие. Пиерри му далъ рекомандателно писмо до Орсини въ Лондонъ.

Послѣдния, обаче, не му съобщилъ тутакси, какво иска отъ него; постаралъ се само да го привлече и приготи за нужното врѣме, когато съдѣйствието му ще бжде необходимо. Гомеъ билъ на 29 години човѣкъ.

За петия съюзникъ, който билъ нуженъ на заговорницитѣ, ний ще поговоримъ послѣ.

(Слѣдва.)

дения от София, е твърдо решен да се избави от досадните си колеги. Да ли ще бъде удостоен с тая милост е въпрос, който ще се поясни от бжджето. Клетата сойка, какви унижения не търпи, само да е министър и туй си е то. Положение хуже губернаторското. Него нещят в село, пък той пита за поповата кжца. Туй е то наемний шеф на либералит — конь с кирия.

Хаджиеновото дѣло.

Разискванията по дѣлото на Хаджиенова и правителството сж свършени прѣд арбитражний сжд и арбитражът отпжтували. Говори се, че слѣд два мѣсеца арбитражът отново ще се съберѣт в София или нѣкой град в Европа, гдѣто ще отидат и адвокатит на българското правителство, за да се произнесе окончателната присжда. А до това врѣме, всѣка една от двѣт страни, ще имат право да подават каквито заявления имат до арбитраж. Срока за окончателното произнасяние е шест мѣсеца.

Прѣвѣоружаване на нашата артилерия.

Прѣз тая пролѣтъ, когато военний министър ходи в Русия, станжло дума между Паприкова и руский военен министър Куропаткин и за прѣвѣоружаването на нашата артилерия сж скорострѣлни топове, каквито сж въведени в руската армия, при най-износни условия и на почекъ. Сега се установява, че Паприков е поржчал скорострѣлни топове в фабрика на Крупа чрѣз посрѣдството на Кауфмана, като е стжжал даденит си обѣщания. Сж такива нечестни маниери довѣрие ще спечели нашето правителство в Русия, затова не иска и съмнѣние. Пуста либералска безочливост.

ДНЕВНИ НОВИНИ

Прѣдизвикани обяснения.

Излизането на нашия вѣстник бодна чувствително управницит. Тѣхнит вѣстничета бързат да изливат своята злъч срѣщу ми. Тѣ, един прѣз друг, се надпрѣварват да ме ругаят. Злъчта, която изливат срѣщу ми, ги характеризира най-добрѣ и установява факта, колко им е неприятно да слушат справѣдливи отзиви за нечестнит дѣла.

Спорѣд официоза, прѣстжление било, гдѣто по-рано съм бил на длѣжност, а не съм симпатизирал на либералната. Бил съм демократ, а сега се числя в рѣдовет на народната партия. Азъ намирам че в случая нѣма нищо унижтелно. Нима не съм свободен да располагам сж своит убѣждения и да цѣня дѣлата и заслугит на нашит политически партии? Нима не ми е позволено да правя прѣдпочитание на една партия, която има похвално минжло прѣд друга? Моит лични убѣждения сж, че народната партия, стои на първо мѣсто между другит която може да се похвали сж народополѣзни дѣла. Тя е, която ни помири сж нашата освободителка Русия. Тя е, която съдѣйствува за прѣминаването на прѣстонослѣдника Н. Ц. Височество княз Борис в лоното на православната вѣра. Тя е, която намали данѣнний товар на земледѣлческото население. Тя е, която издѣйствува назначението на трима още владци в Македония и откри търговски агенства в по-главнит градове на Македония.

Прѣз нейното властвувание българина благоденствуваше, а прѣд вѣншния свѣтъ България бѣ спечелила почет и уважение. Така ли е и сж либералната партия? Сж какви народополѣзни дѣла тя може да се пахвали? О, напротив нейното властвувание ще се отбѣлжи сж кървави букви в политическата ни история. Тръстеник, Дуран-Кулак, Шабла, Гьоре, Варна военно положение и

десѣтък — ето отрицателнит заслуги на грамадната партия. Като имаме това прѣд вид кой свѣстен, чело-вѣкъ ще поддържа тая позорна либер. партия?

Ето защо считамъ за гордост да се числя в нейнит, на нар. партия, редове, а не в рѣдовет на либералната, кждѣто имат мѣстото си всички ниски твари.

Издавамъ в. «Народен пазител» не да се прѣхранвамъ, защото издаването на единъ опозиционен вѣстник в днешното либерално врѣме е спряжено, освѣт сж отговорности, нѣ и сж голѣми материални жертви, а да държа общественното мнѣние въ течението на дневнит въпроси и бичувамъ безаконнит дѣйствия на днешнит либерални управници, които и на катилит, излѣзли из затворит, вѣднага повѣрихъ полицейски длѣжности.

Колкото се отнася до намека, че имало срѣщу ми дѣло, врѣмето ще покаже до какви кални срѣдства е прибѣгналъ Никополский либералъ Чорбаджиевъ, за да ми напакооти, за гдѣто имахъ рѣдката смѣлост да се не влиямъ от него при изпълнение на длѣжността си.

Прочее, нека бжде извѣстно, както на «Н. Права» така и на пигментъ около «Самосъзнание», че азъ се не боя от тѣхнит заканивания. Върху принципални въпроси готовъ съм да споря, нѣ никога нѣма да слѣж в калта, за да се занимавамъ сж частний живот на тия и ония личности.

Това за свѣдение.

Мѣрки противъ скарлатината.

Въ миналий брой на вѣстникът си явихме, че въ градът ни върлува скарлатината. Хигиенически свѣтъ между другото е взелъ и слѣднит рѣшения: 1) да се затворят основнит училища и първит два класса на окр. V-кл. мжжко училище и на IV-кл. дѣвическо училище; 2) да се обикодятъ всичкит кжци отъ г-да лѣкарит и провѣрятъ кжцит, и гдѣто има случай отъ разболяване отъ скарлатина да се постави карантина; 3) даждѣт наставления за прѣдпазване на здравит и 4) при разболяването на нѣкое дѣте веднага да съобщават на градский лѣкаръ.

При вземането на тия мѣрки, ще може да се ограничи и самата болѣст.

П. Чорбаджиевъ министър на финансиит.

Никополский либералъ П. Чорбаджиевъ расправялъ, че прѣз врѣме на камарата великий охловъ, авторът на героическит мѣрки, щѣлъ да бжде исхвърленъ отъ министерството на финансиит и че той ималъ най-голѣмит шансове да бжде неговъ замѣстник. Като познаваме отъ близо Чорбаджиева и неговит познания, добити изъ кайлъшкит слами, не се съмняваме ни най-малко, че той ще бжде удостоенъ сж тая чест, за която още отъ дѣтинство се е приготвявалъ. Увѣрени сме, че догдѣто Чорбаджиевъ не стане министър (?) за Щирковъ не ще се отвори пжтъ.

Отговоръ.

Единъ невѣжа ни запитва въ колонит на «Самосъзнание» да сме явили на коя партия служиме. Въмѣсто отговоръ, ние го пращаме да прочете статията ни «въмѣсто программа и ще намѣри отговоръ на питанието си. Ние не сме от тия да служиме на едно правителство и да наричаме министрит му политически цирей на българския народъ, както направи «Самосъзнание».

Радославистъ — оскърбление.

Прѣди нѣколко дена въ едно отъ мировит сждилища се разгледа едно доста курйозно дѣло.

Двама души се спрѣчкали за нѣщо. Едина изругалъ по най-хамалски другия, като не му пощадилъ нищо. Послѣдния трѣпѣлъ, нѣ когато събѣсѣдникът му го нареклъ *радославистъ*, той му залѣпилъ нѣколко плѣсници. Обвиняемия заяви вж сждилището, че той не можалъ да понесе такава обида, да го нарича радославистъ, затова го ударилъ.

Ето че и простото население почна да се гнуси отъ името на сойкит. Какво по голѣмо прѣзрѣние отъ това?

Гроздоберъ.

Отъ 25 Септември се разрѣши брањето на лозята. По причина на пролѣтнит дѣждове и появившата се по

лозията мана, гроздобера закъснѣлъ сж десѣтина дена. Гроздето на лозята, които не бѣхж прѣдпазени отъ пероноспората, не можихж да озрѣятъ, както трѣбѣва, макаръ, че врѣмето прѣзъ цѣлий мѣсецъ Септември бѣ добро. Поради това и цѣнит на ведро шара 14 ока бѣхж различни. Тѣ се движихж измежду 1.20 и 3.60 л. наспротивъ качеството на гроздето.

Вншни извѣстия.

Размирицитъ в Китай.

Усмивяването на Китай е още проблематично. Едва свропейскит войски сполучатъ да усмиратъ една област, когато в друга-кланетата се подновяватъ. До сега южнит области в Китай бѣхж мирни, нѣ и тукъ се почва движение срѣщу европейцит. Властит сж получили извѣстие, че едно общо въстание се приготвява и тукъ, което ще избухне кждѣ Ноември мѣсецъ. Както се вижда усмивяването на Китай не ще се постигне въ скоро врѣме.

Държавит, заети сж потушението на движението на боксерит още не сж се установили върху точкит, по които ще се водятъ прѣговорит сж Китайското правителство. Правителството на Съединит държави отговори сж една нота, че то одобрява прѣдложенията на г. Делкасе, относително урѣждането на китайския въпросъ, нѣ е противно на прѣдложениято за събарянието укрѣпленията на Таку.

Вжтрѣшнит междуособици продължаватъ. 5000 души въстанници отъ дружеството «Тройца» разбили императорскит китайски войски при Каулунгъ. Управителя на Шанг-Тунгъ получилъ отъ китайското правителство заповѣдъ да повика на оржжие 50,000 души.

Числеността на английскит войски се увеличава. Войскит отъ новий южний Валис прѣстигнахж въ Пекингъ. Желѣзнопжтната линия Пекингъ—Янцунъ, се пази отъ германски войски, а линията Тиенцинъ—Шангхай, — Кванъ и Тиенцинъ — Янцунъ отъ рускит войски.

Вице кралетъ отъ територията Янт-Це поканили императорския дворъ да се завърне, колкото може по скоро въ Пекингъ, като заявили, че въ противенъ случай ще си даждѣт оставкит.

Изъ вѣстницит.

Отъ в. «Народен листъ» заемаме слѣдното:

„Анкета по истезанията отъ румжнит. Минжлата недѣля въ тукашното окржжно управление се освидѣтелствувахж двама души българе, които бѣхж истезавани жистокото отъ румжнскит власти. При освидѣтелствуванието бѣхж покани да присжтствуватъ турский търговски агентъ и австро-унгарский вице-консулъ въ града ни. Послѣднит, както се и очакваше, се отказа да присжтствува при освидѣтелствуванието и вземе участие въ анкетата. Въпрѣки това, съставеный протоколъ е изнесълъ на явѣ всичката жестокоост на нравит, сж които се отличаватъ румжнскит власти.

Четемъ въ руский в. «Свѣтъ»

Отъ София съобщаватъ на в. «Le Temps» че руский дипломатически консулъ г-нъ Бахметиевъ ималъ нѣколко свѣщания сж князъ Фердинанда. Говори се, че руското правителство свѣтвало княза да приеме оставката на министерството Иванчовъ — Радославовъ за

да се урѣди натегнжтото положение между България и Румжния и въспари рѣдъ въ страната.

Кой ограби банката?

Четемъ въ в. «Миръ» бр. 877.

«Дѣлгът на правителството къмъ Б. Н. Банка расте много бързо. Най-новит ни изслѣдания показватъ, че въ края на тоя мѣсецъ правителството дѣлжи 17,096,437 лева и 27 ст. Ние молимъ министерството на финансиит или пъкъ управлението на банката да поправи грѣшкит, ако има такива. За милионит гарантираме, че сж 17, но въ хилядит и стотинит може да се е вмжнала нѣкоя неточност. Ако до три дни не получимъ възражение чрѣзъ официоза, ние ще считаме, че даже и въ стотинкит нѣма никаква грѣшка. Интересит на банката изискватъ единъ отговоръ. Чакаме го.»

Ето какъ либералит спасяватъ България! Като не имъ достигнжтъ срѣдствата на държавата, ограбихж капиталит на банката и подбихж кредита на единственното ни до сега кредитно учреждение. Ще се купуватъ зеръ вехти вагони. (б. р.)

НОВИНИ ОТЪ СОФИЯ.

— Носи се слухъ, че князътъ възнамѣрявалъ да подмлади сегашния кабинетъ, като се изхвърлятъ Радославовъ, Вачевъ и Пешевъ и замѣстятъ сж Р. Петровъ министър на Вжтрѣшнит работи, Д-ръ Станчевъ министър на правосждието и Д. Марковъ на общественит сгради. Друга версия, на която може да се дава вѣра е, че слѣдъ закриването на камарата, че бжде замѣненъ сегашния кабинетъ сж единъ новъ Стоиловъ-Даневъ. Въ всѣки случай днит на сегашния кабинетъ се четжтъ на прѣсте.

— Новия министър на търговията е приготвилъ дѣлгъ списъкъ за увольнение на чиновници по неговото министерство и заместването имъ сж чистокръвни либерали и Иванчовисти.

— Тукъ по инициативата на нѣколцина журналисти и писатели проектира се свикванието на II-я журналистически конгресъ.

— Д. Ризовъ е пусналъ на свѣтъ една брошурка по Ромжко-Българския конфликтъ, въ която между другото сж единъ остър езикъ осжжда дѣятелността на Върховния Мамедонски Комитетъ.

— Проектира се тукъ издвятието на единъ новъ вѣстникъ, който между другото ще ратува за принципит на нар. партия, която отъ день изъ день печели все повече привърженици.

— Тукъ посрѣщанието на Шаха стана доста тържественно. Общината отпана 17 хиляди лева по случая.

— Прѣз м-цъ Октомври ще почнатъ да засѣдаватъ комиссиит въ София, Пловдивъ и Руссе, които ще екзамениратъ кандидатит за длѣжността сждебенъ приставъ. За тѣзи цѣль г. Н. Д. Ковачевъ е съставилъ и издалъ второ издание: «Ржководство за сждеб. пристави» прѣпоржчано отъ министерството; и друго едно счичение — «Енциклопедия на правото».

— Вѣстникътъ ви «Народен пазител» тукъ се посрѣщна доста съчувствено. Д-ръ К. Моресъ

Послѣдняя новина.

Отъ Софийский ни кореспондентъ

— При заминаването си Н. Ц. В. Княза прѣзъ Пловдивъ за Варна, говорилъ въ гр. Пловдивъ на нѣкои видни граждани, че ималъ силно желание да свали днешния кабинетъ прѣди свикванието на камарата, за да се освободи отъ санкцията на хилядит произволи и противоконституционни нарѣдби, сж които се е отличилъ днешния кабинетъ. Князътъ ималъ горѣщо желание да повика на власт г-нъ Д-ръ Стоилова заедно сж прогресистит. Въ противенъ случай, той щѣлъ да прибѣгне къмъ Р. Петрова за образуването на единъ смѣсенъ кабинетъ или чисто независимъ.